

ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΝΟΜΠΕΛ ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ;

Του Παναγιώτη Καραφωτιά.

Είναι γνωστή η ιστορία του Αλφρεντ Νόμπελ καθώς και της καταστροφικής εξέλιξης των πυρηνικών όπλων (Χιροσίμα, Ναγκασάκι και ατυχήματα στο Τσέρνομπιλ, Κοζλοντούι κ.α.), που βγήκαν από το μπουκάλι σαν το παντοδύναμο Τζίνι, το οποίο αντί να αξιοποιήσει την τεράστια δύναμή του ευεργετικά, που, ευτυχώς, σε ένα βαθμό συνέβη, την χρησιμοποίησε για ανθρωποκτόνους σκοπούς που του ενέπνευσαν ασυνείδητα, διεφθαρμένα, απάνθρωπα, κυκλώματα εξουσιομανίας και κερδομανίας. Θυμίζει το σοφό αρχαίο ελληνικό μύθο του βοσκού Γύγη, (που θάπρεπε να διδάσκεται από το Δημοτικό!) ο οποίος, στην προσπάθειά του να πιάσει ένα πρόβατο που είχε κρυφθεί σε κάποια σπηλιά, έπεσε, αλλά άγγιξε ένα τεράστιο δαχτυλίδι στο χώμα, και καθώς το περιεργαζόταν, ένας τρομακτικός θόρυβος ακούστηκε και ένας πελώριος γίγαντας παρουσιάστηκε μπροστά του λέγοντάς του :«Ορισε αφέντη»! Ο Γύγης λιποθύμησε από το φόβο του, αλλά όταν συνήλθε ο γίγας ήταν ακόμη εκεί και του ξαναείπε: «Ορισε αφέντη». Ο βοσκός συνειδητοποίησε τότε ότι ο γίγας ήταν πραγματικός, και τον διέταξε να του φέρει εκατοντάδες ένοπλους στρατιώτες με τα άλογά τους κ.λπ., και επιτέθηκε και κατέκτησε το βασίλειο, θανάτωσε το βασιλιά, παντρεύτηκε τη βασίλισσα, ανέβηκε ο ίδιος στο θρόνο κ.λπ., κ.λπ. (και δεν ξέρω αν έζησαν καλά και εμείς καλύτερα;...). Και το διαχρονικό, φιλοσοφικό, σπουδαίο ερώτημα είναι: Αν ο καθένας μας είχε ένα τέτοιο δαχτυλίδι, τι θα ζητούσε από τον γίγαντα να του προσφέρει; (Από τις εκατοντάδες φοιτητές που ερωτήθηκαν ένα ελάχιστο ποσοστό θα ζητούσε κάποιο ιδανικό π.χ. αγάπη, ειρήνη, αλληλεγγύη, ευημερία κ.ά. Οι περισσότεροι θα ζητούσαν χρήματα, δύναμη, εξουσία, δόξα, υλικά αγαθά!..)

Όμως-τραγική ειρωνεία- και σύμφωνα με το αρχαίο ελληνικό γνωμικό «Ουδέν κακόν αμιγές καλού», τα φρικτά πυρηνικά όπλα λειτουργούν αποτρεπτικά για το ενδεχόμενο ενός Γ' ΠΠ στον οποίον, αν χρησιμοποιούνταν, θα σήμαινε την καταστροφή της ανθρωπότητας, του Πλανήτη Γη, εκτός, βέβαια, κάποιων ανθρωπόμορφων τεράτων, ΟΡΚ, που ίσως επιβίωναν σε αντι-πυρηνικά καταφύγια, αλλά που αργότερα δεν θα μπορούσαν να επιβιώσουν και θα καταντούσαν ανθρωπόμορφοι αρουραίοι!

Ωστόσο, όπως έχουμε συχνά επισημάνει, το στυγνό σύστημα ανταγωνισμού δεν μπορεί να επιβιώσει δίχως αντίπαλους με συνέπεια οι συμβατικοί πόλεμοι να συνεχίζονται με εκατομμύρια ανθρώπινα θύματα ξέχωρα τις υπόλοιπες τραγικές συνέπειες, ανάληρους, τραυματίες, αυτοκτονίες, κοινωνικές επιπτώσεις, καταστροφές κ.λπ. «Πόλεμος πατήρ πάντων» κακών. Ειρήνη μήτηρ πάντων καλών!

Και είναι θλιβερότατο το γεγονός ότι οι διεθνείς Οργανισμοί, που δημιουργήθηκαν για την εδραίωση της ειρήνης κ.λπ., αποδείχθηκαν ανίκανοι ολικώς -όπως η ΚτΕ- ή μερικώς όπως ο ΟΗΕ, που, δυστυχώς, τα γνωστά-άγνωστα πολεμοκάπηλα συμπλέγματα τον έχουν υπονομεύσει και αποδυναμώσει, και βλέπουμε τα τραγικά αποτελέσματα. Ο πόλεμος στην Ουκρανία έχει κοστίσει περίπου 400 χιλ. νεκρούς ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, και ο πόλεμος στη Γάζα περίπου 30 χιλ. νεκρούς ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, περίπου το 1/3 ανήλικα παιδιά και γυναίκες, ξέχωρα τις άλλες τραγικές συνέπειες. Εστιάσουμε την προσοχή μας σε αυτές τις δυο κραυγαλέες περιπτώσεις επειδή έχουν ιδιαίτερα αποκαλυπτικά, παιδευτικά χαρακτηριστικά, γιατί υπάρχουν και σε άλλες περιοχές

παρόμοιες τραγωδίες. Σημειωτέον, οι δυο παραπάνω πόλεμοι έχουν, σύμφωνα με έγκριτους Δημοσιογράφους, αποφέρει περίπου 350 δισεκατομμύρια δολάρια κέρδη σε κάποιες πολεμικές βιομηχανίες! Ένα μικρό ποσοστό φτάνει για την εξάλειψη της πείνας και της φτώχειας σε παγκόσμιο επίπεδο!

Ωστόσο, η διεθνής αδιαφορία πολιτικών και θρησκευτικών ηγετών, ΜΜΕ κ.λπ. στο κόκκινο! Και όπως είχε κάποιος σοφός, δεν είναι τόσο οι τραγικές πολεμικές συγκρούσεις, τα εγκλήματα, τα ναρκωτικά κ.λπ., όσο η αδιαφορία που πρυτανεύει. Ακόμη και διεθνείς ΜΚΟ, που υποτίθεται ότι αγωνίζονται για την ειρήνη, περιορίζονται σε συνέδρια και διακηρύξεις με εντυπωσιακά λόγια δίχως, όμως, αποτελεσματικές πράξεις με αποτέλεσμα η κοινή γνώμη να πιστεύει ότι σκόπιμα λειτουργούν έτσι, παρασιτικά, για να αποπροσανατολίζουν κ.λπ. και οι πόλεμοι να διαιωνίζονται. Γιατί δεν συνεργάζονται στα πλαίσια του ΟΗΕ για να υιοθετήσουν μια κοινή στρατηγική απαγόρευσης των πολέμων γενικά όπως προσπάθησε ανεπιτυχώς το περίφημο Σύμφωνο Kellogg-Briand Pact στην ΚτΕ καθώς και στον ΟΗΕ Ο Οδηγός Ειρήνης (The Agenda for Peace) του τότε ΓΓ Boutros-Boutros Ghali; Προφανώς, το πολεμοκάπηλο κατεστημένο, απαρτιζόμενο από ασυνείδητα, φανατισμένα, απάνθρωπα υποκείμενα-αντικείμενα, ορρωδεί προ ουδενός έως ότου ικανοποιήσει τα κατώτερα, αντικοινωνικά πάθη του σε βάρος της ανθρωπότητας, εκμαυλίζοντας και χρησιμοποιώντας, με δεινή μαεστρία, ρευστής συνείδησης άτομα.

Συνεπώς, δεν θα πρέπει να δοθούν εύσημα δόξας στον Αλφρεντ Νόμπελ και στα πυρηνικά όπλα, που, τουλάχιστον, εμποδίζουν ακόμη τη μεγαλύτερη, τραγικότερη καταστροφή της ανθρωπότητας; Οποίο κατάντημα!

Π.Ι.Καραφωτιάς , καθηγητής, μέλος του ΕΛΙΣΜΕ